

Manlief

Daphne Deckers

Manlief

Over mannen, seks en relaties

TIRION

Dit boek is gepubliceerd door
Tirion Uitgevers BV
Postbus 309
3740 AH Baarn

www.tirionuitgevers.nl

Omslagontwerp: Hans Britsemmer, Kudelstaart
Omslagfoto's: Nick van Ormondt
Haar en make-up omslagfoto's: Elles Nijkamp voor Shiseido
Vormgeving binnenwerk: Mat-Zet bv, Soest

ISBN 978 90 4391 207 5
NUR 401

© 2008 Tirion Uitgevers BV, Baarn

De columns in deze bundel zijn eerder verschenen in *Reader's Digest* en *TV-Week-einde*, de zaterdagbijlage van *De Telegraaf*.

Niets uit deze uitgave mag worden vereenvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by print, photocopy, microfilm or any other means without prior written permission from the publisher.

Inhoud

Voorwoord	9
Lovebird	11
De mannencrèche	13
Olifantenslip	15
Les in sms	17
Geografie van de vrouw	19
Dun laagje beschaving	21
De hakmaniak	23
Nipplegate	25
Reanimatie	27
Langzaam zaad	29
Hoofdpijn	31
Kruisbestuiving	33
Zure Moeder C	35
Vrouwenstem is irritant	37
Trilbillen	39
Speeddaten	41
De tv-dominee	43
Sexy moeders	45
Vrouwen hebben lange tenen	47
Ezelopvang	49
Pimp my fleece	51
Reset je relatie	53
Waterlanders	55
De oorlog in Orlando	57
Therapie in lingerie	59
The great blackout	61
Alecs grote hart	63
Diamant	65

Snurkbeugel	67
De snuffelslurf	69
Eierstokpaardje	71
Van vamp naar kramp	73
Buikdansen	75
Platte papa	77
Ötzi-baby	79
Jongens plagen	81
Beestachtig	83
Vreemdgangers	85
Links- of rechtsdragend	87
Kruin	89
Achter de sluier	91
Porno voor vrouwen	93
Hotel Babylon	95
De filevader	97
Zo krijg je geen seks	99
Charlie's Angels	101
Bedpret	103
Kamelenknieën	105
Ontdekkingsreizigers	107
Zoenen	109
Playboy	111
Schoonheidsideaal	113
Roboseksueel	115
Oud en Nieuw 2007	117
Voetbalvrouwen	119
Advies voor mannen	121
Fantasieën	123
De handtas	125
Beginnersbeha	127
De vrouw, een verkorte cursus	129
Geurspoor	131
Mannenweekend	133

Het ligt niet aan jou	135
Plakzak	137
Omaporno	139
Orgasme	141

Voorwoord

Eén van mijn lievelingsonderwerpen is het intrigerende spanningsveld tussen mannen en vrouwen; daar raak ik al jaren niet over uitgepraat. Dus ik dacht: laat ik mijn beste columns over dit onderwerp eens bundelen – en dat is *Manlief* geworden.

Bij deze selectie zitten ook stukjes die ik al enige tijd geleden heb geschreven. Zo kan het gebeuren dat mijn kinderen in sommige columns nog op de crèche zitten, dat Hillary Clinton nog aan haar presidentiële campagne bezig is, dat Anna Nicole Smith nog leeft en dat ik schrijf dat ik al een tijdje geen tv-programma heb gepresenteerd.

Mensen veranderen en levens nemen een andere wending, maar één ding zal altijd hetzelfde blijven: de vrouwelijke fascinatie voor mannen, seks en relaties. Geniet van deze bundel, en natuurlijk van je eigen manlief!

A handwritten signature in black ink, reading 'Japline Krekel', written in a cursive style. The signature is positioned above a horizontal line that spans the width of the text area.

Lovebird

Een parkiet heet in het Engels een 'lovebird', omdat de bontgekleurde vogeltjes schijnbaar eindeloos met een en dezelfde partner kunnen tortelen. De oude Grieken en Romeinen zagen de parkiet dan ook als hét symbool van huwelijkse trouw. Ook de biologen van nu rekenden de parkiet tot de (zeer weinige) monogame dieren. Tot de opkomst van de DNA-test. Toen bleek al snel dat de vrouwelijke parkieten weliswaar met één mannetje levenslang een nestje deelden, maar dat behoorlijk wat eitjes door andere mannetjes waren bevrucht. Niet dat we medelijden hoeven te hebben met de mannelijke parkiet: die sekst ook vrolijk buiten de deur, om daarna weer tevreden in zijn 'eigen' nestje te gaan zitten. Voor dit dierlijke gedrag werd een nieuw woord verzonnen: sociale monogamie – ze zijn wel samen, maar niet trouw. De mannetjes willen hun genen over zo veel mogelijk vrouwtjes verspreiden, omdat één enkel vrouwtje slechts een beperkt aantal jongen op de wereld kan zetten. De vrouwtjes daarentegen willen graag bevrucht worden door zo veel mogelijk verschillende mannetjes, omdat dit de kans op een gezond nageslacht aanzienlijk vergroot.

De mens valt namelijk niet eens onder de monogame diersoorten

Nadat meneer en mevrouw parkiet flink de bloemetjes hebben buitengezet, kruipen zij echter graag weer bij elkaar op stok om daar blijgemoed vader-tje en moedertje te gaan spelen over hun samengestelde gezin. Toen ik laatst in de krant las dat steeds meer Nederlandse vaders een DNA-test aanvragen na de geboorte van 'hun' kind, moest ik dan ook meteen aan de parkieten denken. De mens valt namelijk niet eens onder de monogame diersoorten. Zelfs de sociale monogamie is voor velen van ons een opgave van formaat – en dan bedoel ik zowel mannen als vrouwen. Uit een anoniem onderzoek in een Italiaanse geboortekliniek is onlangs nog gebleken dat een op de tien baby's niet van de officiële vader was. Alle romantische

ideeën over eeuwige trouw ten spijt, is monogamie biologisch gezien tamelijk afwijkend gedrag. In de dierenwereld doen alleen zwarte gieren, termieten en prairiemuizen aan levenslange toewijding. Wij mensen denken onszelf trouw. Onze hoogontwikkelde hersenen verdringen gevoelens van tijdelijke lust om de duurzame liefde niet te schaden. Maar of dat werkt?

We hebben ons verleden in ieder geval tegen. Volgens *National Geographic* is de vrouwelijke chimpansee, toch een naast familielid van de *Homo sapiens*, het meest overspelige vrouwtje van het dierenrijk. Zij kan binnen een kwartier met wel acht mannetjes paren. De leeuw lust er trouwens ook wel pap van. Zodra zij loops is, verlangt ze vijf dagen lang ieder halfuur seks – dag én nacht! Het meest wellustige mannetjesdier is de dolfijn. Die probeert te paren met alles wat los en vast zit: zeehonden, haaien, schildpadden, palingen, ja zelfs mensen komen aan de beurt. Een mannelijke dolfijn gaat ook geregeld op de homoseksuele toer én hij masturbeert. Al met al houdt het dierenrijk ons een interessante spiegel voor. Dus wat te doen, wanneer je als vader zo je twijfels hebt? De mannelijke honingbij heeft daar zijn eigen oplossing voor gevonden. Zodra het beestje ejaculeert, explodeert hij. Zijn lijfje valt vervolgens dood op de grond, maar zijn geslachtsdeel blijft in de vrouwelijke honingbij zitten, waardoor zij niet meer met een ander mannetje kan paren. Nou heren, is dat wat?

De mannencrèche

Duitsland heeft na de *'Babyklappe'* (het wereldberoemde vondelingenluik) weer een nieuw fenomeen: de *'Männergarten'*. Deze mannencrèche is een groot succes in Hamburg. Mannen die door hun vrouw tegen heug en meug worden meegesleept op de zaterdagmiddaginkopen, kunnen nu in de Nox Bar voor tien euro 'overblijven'. De vrouwen krijgen zelfs een heus bonnetje waarmee ze hun echtgenoot aan het einde van de middag weer kunnen ophalen. Ik ben benieuwd hoeveel van dit soort bonnetjes per ongeluk wegwaaien. Wanneer je je volwassen vent toch alleen maar als een groot kind ziet, kun je hem maar beter meteen in de ballenbak laten zitten, toch? De internationale kranten spraken dan ook lacherig over de 'infantilisering van de man', maar eigenlijk gaat de crèchekerel gewoon terug naar de natuur. Toen ik ooit in Zuid-Afrika op safari was, zei mijn parkranger bij de aanblik van een luierende leeuw dat de vrouwtjesleeuwen al het eten bij elkaar jaagden. De mannetjesleeuw lag de hele dag met zijn eigen staart te spelen en hees zich alleen overeind wanneer een andere mannetjesleeuw zijn hangplek dreigde in te nemen.

Volgens de parkranger ging het bij heel veel diersoorten net zo. Biologisch gezien is de *Männergarten* dan ook een volkomen normaal verschijnsel. Je zou hopen dat een paar duizend jaar sociale ontwikkeling enige sporen had achtergelaten – maar nee. De vrouw sleurt zich nog steeds een ongeluk tussen de supermarkt en de slager, terwijl manlief zich laat fêteren in de Nox Bar. Voor tien euro krijgt hij daar een heus naamplaatje, twee biertjes, een warme maaltijd, spelcomputers en een groot tv-schermdoek waarop voetbalwedstrijden te zien zijn. Ook is er de mogelijkheid een cursus doe-het-zelf te volgen. (Let wel: hiermee wordt boren en timmeren bedoeld, want 'doe zelf de was' of 'doe zelf de boodschappen' spreekt de heren op de een

**Is het moderne
mannetjesdier dan echt
zo onhandelbaar?**

of andere manier veel minder aan.) Waarom mannen liever met hun eigen staart gaan spelen, begrijp ik maar al te goed. Maar waarom iedere week tussen de 25 en 30 vrouwen hun man naar de *Männergarten* brengen, is mij een raadsel. Is het moderne mannetjesdier dan echt zo onhandelbaar?

Over kinderen die scènes maken in volle winkels zeggen de opvoedboeken dat je ze gewoon moet negeren, anders beloon je ongewenst gedrag. De mannencrèche lijkt mij het toppunt van het belonen van ongewenst gedrag. Je gaat gewoon een beetje lopen mokken en hopla – vóór je het weet zit je achter twee bier. Volgens een veelbesproken onderzoek van de Britse psycholoog Tim Denison krijgen een man en een vrouw die samen winkelen na gemiddeld 72 minuten ruzie. Hij is het dan al helemaal zat, terwijl zij nog minstens een halfuur wil doorgaan. Want tja, de arme sukkel is van nature nu eenmaal een ‘jager’ die snel wil toeslaan, terwijl zij een ‘verzameelaar’ is die tot vervelens toe overal wil rondneuzen. Nu heb ik er niet voor doorgeleerd, maar ik denk dat het er maar helemaal aan ligt wáárop er wordt gejaagd. Ben je bijvoorbeeld ooit met een man een stereo gaan kopen? Dan praat-ie een halve dág met zo’n verkoper over WAV-files, USB, DSP, Bi-amping en DX/local. Zeg – is een *Babygarten* en een *Männerklappe* niet een veel nuttiger idee?

Olifantenslip

Qua ondergoed doorloopt de mens een mooie levenscirkel: je begint in luiers en je eindigt in luiers. Voor mannen zit daar verder niet veel tussen; zij kunnen kiezen uit een boxershorts of een herenslip. Mijn kleine Alec draagt nu al het miniatuurmannenondergoed waar hij de rest van zijn leven de volwassen variant van zal dragen. Alecs ondergoed is bezaaid met draakjes, riddertjes en andere cartoontjes, maar dat mag voor een kind. Aan manspersonen boven de achttien jaar moet het ernstig worden ontraden om boxershorts te kopen met 'leuke poppetjes' erop. Want welke vrouw wordt er nu opgewonden van zo'n koddig bedoelde Bob de Bouwer-boxer? Wat wordt zij geacht te zeggen? "Oh schat, wat zie ik daar voor een grote hijskraan?" Maar ja, voor mannen is er zo weinig keus dat zij zich wellicht van de grijze massa proberen te onderscheiden met zo'n jolige 'olifantenslip', compleet met satijnen slurf en flaporen. Nee, dan de vrouwen. Toon mij uw ondergoed en ik zeg u wie u bent.

Mijn lingeriecollectie lijkt wel een overzichtstentoonstelling van mijn leven

Toen ik op de middelbare school zat, begreep ik voor het eerst dat er méér was dan de brave katoentjes die ik tot dan toe had gedragen. Dit modische inzicht werd veroorzaakt door de stijlbijbel die twee keer per jaar bij ons thuis op de deurmat viel: de Wehkamp-gids. Mijn favoriete pagina's waren de lingerie en de badmode. Dromerig hing ik boven de pikante plaatjes van die knappe jongens met hun gespierde blokjesbuiken. Wat een goedgevulde slips! Daar konden die puistenkoppen bij mij in de klas nog een puntje aan zuigen. Hoe had ik ooit kunnen weten dat ik jaren later met veel van deze jongens nog als fotomodel zou gaan samenwerken – en geconfronteerd zou worden met hun slechte adem en zweetvoeten. Helaas kwam ik toen ook al snel tot de ontdekking dat menig goedgevulde slip het resultaat was van een strategisch geplaatste wollen sok. "Grote etalage, klein

winkeltje”, zei de styliste dan, en propte blijgemoed een schouderwilling in de Calvin Klein.

Mijn liefde voor lingerie is altijd gebleven, maar heeft zich wel aan mijn veranderende vormen aangepast. Als achttienjarige liep ik ongegeneerd topless in een string over het strand. Na twee keer borstvoeding te hebben gegeven zou ik zonder bovenstukje nog niet dood gevonden willen worden en ook zo’n reetveter is aan mijn huidige blubberbillen niet besteed. Als ik de ondergoedlade met daarin mijn hele lingeriecollectie van de laatste tien jaar overzie, lijkt het wel een overzichtstentoonstelling van mijn leven. De kanten niemendalletjes uit mijn modellentijd en de zijdezachte cadeautjes uit mijn ‘verlovingstijd’ worden naadloos opgevolgd door zwangerschapsbeha’s in de charmante maat F, met bijpassende slips in de al even charmante maat ‘kussensloop’. Ná de bevalling volgde de seksloze voedingsbeha, die ook heel goed bleek te werken als anticonceptiemiddel: zodra ik die voedingsflappen had losgeknoopt, viel Richard lachend uit ons bed. Gelukkig heb ik deze volslagen onerotische fase van het moederschap achter me gelaten en kan ik me weer wat meer laten leiden door het frivole in plaats van het functionele. Maar wat te kiezen? Eetbare slips? Vloeibare latex? Nee, dan liever dat pratende ondergoed (met chip). Doe mij maar zo’n Wendy uit Bob de Bouwer die altijd zegt: “Dát wordt een flinke klus!”